

Комунальний заклад Львівської обласної ради
«Львівська обласна універсальна наукова бібліотека»

#ЧИТАЙ UA.

НОВЕ ЛІТЕРАТУРНЕ ПОКОЛІННЯ

Нехай життя тебе не лякає

Оксана ВЕСНА

Пам'ятка користувачеві

Львів – 2024

УДК 025.5:821.161.2.09(083.132)

Н 58

Нехай життя тебе не лякає [Текст] : пам'ятка користувачеві /
упоряд. О. Вахула; ред. О. Букавіна; ЛОУНБ. – Львів, 2024. – 11 с. –
(*Читай UA. Нове літературне покоління*).

Упорядник О. Вахула

Редактор О. Букавіна

Науковий редактор І. Лешнівська

© ЛОУНБ, 2024

© ВЧЗ, 2024

ВІЙНА – НЕ ПРО ЛЮБОВ. НЕ ПРО ЛЮБОВ

*Війна – не про любов. Не про любов.
Однак – про вірність, віру і чекання.
Про мрію ще побачитися знов,
Про захист, про пожертву й піклування.
Війна – про смерть, але і про життя.
Про виживання – там – на полі бою.
Війна – про жах і кровопролиття,
Але й про нову зустріч із тобою.
Війна – про сенс. І – трішечки – про мир.
Про неба шмат, що видно з домовини.
Війна – про теплий затишок квартир,
Про очі мами, діток і дружини.
Війна – про біль...
Війна – за все і всіх...
Про те, заради чого варто жити.
Війна – про крик, про сльози... і про сміх.
Про те, щоб найдорожче захистити.
І ти, який пішов на цю війну,
Побіг напереріз жорстокій смерті,
Зустрінеш вдома знов свою весну
І заживеш у часу круговерті.
З окопів перші квіти проростуть.
Відтане серце. Місяць лютий скресне.
І медом влітку липи зацвітуть,
І ти відчуєш знов: життя воскресне!*

Оксана ВЕСНА

Оксана ВЕСНА – молода українська письменниця, проза якої існує немов на перетині буденності і фантазії.

Весна – це псевдонім, поцуплений в пори року, тому що навесні у неї найвища творча активність: протягом весняних місяців пише найбільше і найпродуктивніше.

Я кожен день шукаю кольори,
Щоб ними світ собі розфарбувати,
Щоб не чекати радості згори,
Щоб жити, а не просто існувати.

Оксана Весна

Народилася 29 липня 1990 року у Львові. В дитинстві мріяла бути балериною, зовсім не думаючи про письменництво, хоча ніколи не була достатньо пластичною для танцювальної кар'єри. А от вигадувати сюжетні ігри і записувати тоді ще на касетний магнітофон свої перші оповідки О. Весна почала тоді, коли тільки ще вчила букви.

Книги вона любила змалечку, не даючи спокою рідним, вимагала читати ще і ще. Найбільше діставалося бабусі, яка зі слів авторки перебувала у її читальному рабстві. Коли нарешті вона самостійно прочитала першу книгу «В країні Сонячних Зайчиків» Всеволода Нестайка родичі зітхнули з полегшенням. Мабуть, з того часу Оксана і полюбила історії про всілякі подорожі між світами.

У 1997 році Оксана вступила до приватної школи Марії Чумарної, яка пізніше стала авторською гімназією «Тривіта». Саме тоді вона почала писати «з прицілом» на майбутнє. В період між навчанням у десятому і одинадцятому класах Оксана Весна написала свою першу книгу «**Які ж вони – янголи?**». Рукопис цієї книги передала у видавництво «Аверс» її мати. Текст був схвалений редактором і видання побачило світ.

Це історія про дружбу хворого хлопчика і дивного крилатого прибульця з далекої планети, розповідь про співчуття, яке може стати світлом навіть для сліпого, розповідь про байдужість, яка може засліпити цілий світ... *«Це моя перша*

книга, що вийшла друком, тому вона особлива. Написана у мої 17 років, для підлітків, лише трохи молодших за мене в той час. «Янголи» – це історія про дружбу та про нібито ідеальний світ, що виявився зовсім не таким досконалим, як здавалося, а головне – про надію, таку необхідну навіть у безнадійні моменти життя. Кожна людина може стати чийось янголом, варто тільки дуже захотіти». А до цього були вірші і коротка проза.

У 2007 році Оксана Весна вступила до Української академії друкарства, де навчалася редакторської майстерності. Під час навчання в академії вона зробила паузу в творчості, бо хотіла спочатку більше дізнатися про тексти та як вони впливають на людину, а також краще розібратися в «хімії слів»; хотіла написати щось таке, на що в неї в той час ще не вистачало внутрішньої зрілості, вона хотіла трохи підрости перед поверненням на літературні терени.

Наступна книга «**Ліс на межі**» була видана через 10 років. Вона побачила світ напередодні великого карантину в зв'язку з COVID-19. Книга присвячена проблемі булінгу (цькування) у підліткових колективах, а також торкається питання стосунків між батьками та дітьми. Це історія про пошуки себе і свого місця у світі, який одного дня здався затісним. У цій книзі кожен зможе знайти історію на межі фантазії та реальності.

Комусь вона допоможе розібратися в собі, а комусь просто складе компанію у вільний час, відкривши шлях до подорожі через таємничий ліс на межі... Ця книга справді на межі, і прочитати її варто кожному, хто любить сюжетні пригоди з глибоким змістом.

Після початку повномасштабного вторгнення росії до України авторка почала писати вірші на військову тематику, хоча продовжує позиціонувати себе як прозаїк.

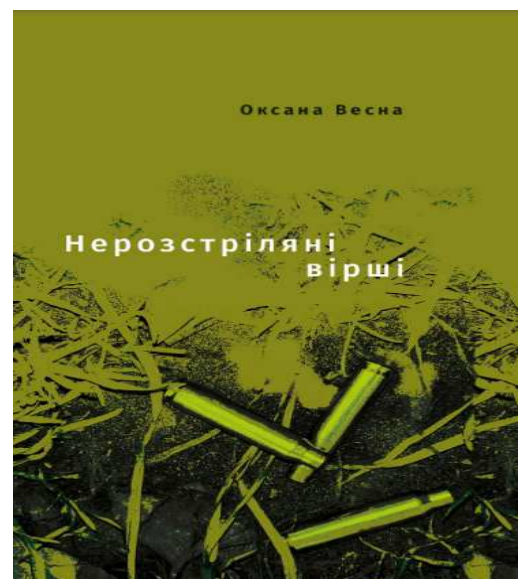

У цей же час розпочинає активне волонтерство: плетіння маскувальних сіток, участь у проєкті «Трофейна» (розписує трофеї з фронту – гільзи, осколки гранат, які потім продаються, а виручені кошти спрямовуються на купівлю спорядження, берців, турнікетів та інших необхідних на фронт речей, контактує з ГО «Львівський лицар», проводить акції на підтримку ЗСУ.

Саме у волонтерському центрі в Оксани з'явилась ідея написання поетичної збірки **«Нерозстріляні вірші»**, на яку її надихнули люди, яких вона зустріла там – це небайдужі українці та військові.

«Я писала ці вірші під враженнями від зустрічей з дивовижними українцями, з якими познайомилася під час моєї волонтерської діяльності, деякі поезії народилися з новин, деякі – з переказів моїх знайомих про ті чи інші ситуації. Збірка важка, бо вона про війну, про боротьбу та про лють, але я намагалася зробити так, щоб вона була також про надію і про Перемогу, адже я вірю, що вона зійде над українським горизонтом так, як щодня сходить сонце».

Ці вірші «нерозстріляні», бо писалися з метою стати відлунням інших – розстріляних віршів – тих, які ніколи не були написані, бо люди, які б мали їх написати, не пережили цю війну або взагалі не народились через неї. Ця збірка вийшла друком у 2023 році до роковин повномасштабної війни. У збірки з'явився буктрейлер, кілька віршів покладено на музику.

У підлітковому віці Оксана Весна захоплювалася японською анімацією, тому їй досі тепло відгукується про творчість Хаяо Міядзакі. Оксана любить малювати, зокрема аквареллю. Любить розмальовки-антистрес, особливо відзначаючи роботи Кербі Розанеса. Хоче навчитися фотографувати, проте зізнається, що зйомка чого-небудь не є її сильною стороною, так само як і спорт. А ще до її вподобань належить плетіння та вишивання бісером.

Окрім письменництва, Оксана Весна веде Бешкетний блог, у якому викладає у вільний доступ короткі історії, розповідає про життя і творчість разом з Ясем – уособленням весняного натхнення, а також робить огляди на книжки, як каже сама Оксана: «Історії об'єднують». Вона прагне об'єднувати українську молодь через читання. Доступна також вона і у соціальних мережах «Фейсбук», «Тік-ток», каналі «Ютуб».

У своїх роботах Оксана Весна намагається перенести читача у нові світи та розповісти історії, які не могли б відбутися насправді, але які парадоксально-реальні, оскільки авторка активно висвітлює у своїх сюжетах актуальні проблеми людських взаємин та піднімає гострі морально-етичні питання. Кожна її книга пропонує легкий, фантазійний сюжет, але також і дає читачеві можливість глибокого спілкування чи то з героями, чи то з самим собою.

6 жовтня 2024 року відбулася презентація нової поетичної книги Оксани Весни про війну «**Сталеві крила**». Це друга її збірка після початку повномасштабного вторгнення 24 лютого 2022 року. Автором фото для обкладинки став Юрко Костишин (позивний «Кіт Характерник»), який воює, але примудряється знаходити красу і на війні.

Основним мотивом збірки є сюжет війни, що пронизаний сподіваннями на кращі дні, запеклу боротьбу за власні цінності, мирну та вільну Україну. Вірші часто звернені до військових. Поняття життя і смерті, надії, світла й темряви тут часто уособлюються, тому іноді подаються з великої літери, тож коли ви читаете про Смерть і Життя – знайте, що з великої літери ці поняття вжито саме через це, щоб вони

сприймалися як дійові особи.

У роботі збірка пізнавальних казок з вираженим карпатським настроєм для учнів молодших класів «Крихітні дракони».

Книги Оксани Весни – це історії, написані, щоб захоплювати підлітків і нагадувати дорослим, що вони також колись були дітьми. У своїх творах авторка намагається торкатися соціальних проблем або ж внутрішніх конфліктів особистості. Їй подобається писати доволі фантастичні сюжети, але всі вони міцно пов'язані з реальністю. Фантастика і фентезі для неї мають сенс тільки тоді, коли звертають увагу на реальні проблеми, допомагають людині з ними боротися. Тому не дивно, що книга «Людина в пошуках справжнього сенсу» психолога Віктора Франкла, який зміг знайти сенс життя, перебуваючи в концтаборі, справила на авторку чи не найбільше враження за все її життя.

Тому читайте наодинці, читайте удвох і нехай історії нас об'єднують. А книга живе, коли її читають.

ЛІТЕРАТУРА

ТВОРЧИЙ ДОРОБОК ОКСАНИ ВЕСНИ

Ліс на межі [Текст] : роман / Оксана Весна; іл. І. Трохименко. – Львів: Аверс, 2021. – 381 с.: іл.

Нерозстріляні вірші [Текст] : поезія / Оксана Весна. – Львів: Аверс, 2023. – 259 с.

Сталеві крила [Текст] : поезія / Оксана Весна. – Львів: Аверс, 2024. – 168 с.

Які ж вони – янголи? [Текст] : повість-казка / Оксана Весна; худож. В. Ковальчук. – Львів: Аверс, 2008. – 104 с. : іл.

ІНТЕРВ'Ю

Оксана Весна: «Муз диктує твори, а війна спонукала волонтерити» [Текст] : розмова з львівською письменницею / вела Леся Бардак // Громада. – 2023. – 22 черв. – С. 4-5.: фот.

* * *

Оксана Весна: «Мене з юності тягнуло до чогось такого, чого не може бути, але у що хочеться вірити» [Електронний ресурс] : розмова з письменницею / вели Богдан Красавцев і Анна Слезіна. – Режим доступу: <https://rozmova.wordpress.com/2024/04/15/oksana-vesna/>. – Назва з екрана.

Оксана Весна: «Муз диктує твори, а війна спонукала волонтерити» [Електронний ресурс] : розмова з письменницею / вела Леся Бардак. – Режим доступу: <https://kaleydoskop.kert.in.ua/>. – Назва з екрана.

* * *

Записи бешкетного муза. Бешкетний блог [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://oksanavesna.com/blog-1>. – Назва з екрана.

[Сайт Оксани Весни] [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://oksanavesna.com/>. – Назва з екрана.

ПРО ОКСАНУ ВЕСНУ

Левицька Ж. Янголи серед людей [Текст] / Жанна Левицька // Друг читача. – 2008. – № 24. – *Рец. на кн.: Які ж вони – янголи? : повість-казка / Оксана Весна; худож. В. Ковальчук.* – Львів: Аверс, 2008. – 104 с.: іл.

* * *

Оксана Весна [Електронний ресурс]. – <https://www.ukrlib.com.ua/bio/printit.php?tid=27766/>. – Назва з екрана.

Оксана Весна [Електронний ресурс]. – https://uk.everybodywiki.com/%D0%9E%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B0_%D0%92%D0%B5%D1%81%D0%BD%D0%B0. – Назва з екрана.

ПІСНІ НА ВІРШІ ОКСАНИ ВЕСНИ

«**Ангел**» (мелодія Ольги Пенюк-Водоніс). Виконує Тетяна Андрушків, аранжувальник Володимир Шкорбецький.

«**Почекай весни**» (музика Ігоря Білика). Пісня записана у студії Палацу культури та мистецтв міста Мукачева. Запис голосу – Анатолій Рябінін. Аранжування, зведення, мастеринг – Дмитро Матвійчук. Режисер/оператор – Андрій Олаг. Вокальний викладач – Ігор Білик. Гітарист – Дарій Вантуш. Виконує Торрія.

«**Переможемо**» (музика Ігоря Харачка), виконує гурт «Немареничі».